

Norsk Lovtidende.

Udgiven efter offentlig Foranstaltning

ifølge Lov af 1ste April 1876.

N. 20.

Udgivet 12te Mai.

1900.

Kongelig Resolution

5 Mai.

af 5te Mai.

Approbation i Henshold til § 11, ifr. § 4, i Lov om Sundhedskommissioner m. v. af 16de Mai 1860 meddeles paa den af Herredsstyret for Allensaker Herred i Alershus Amt under 5te Februar dette Aar fattede Beslutning om almindelige Forskrifter med Hensyn til Sundhedsvæsenet inden Herredet, saalydende:

§ 1. Ved Opførelse eller Flytning af Husebygninger skal følgende iagttages:

- a. Afstanden mellem Baaningshus paa den ene Side, Stald, Fjøs, Grisehus og Vandhus paa den anden Side skal være mindst 10 Meter;
- b. Tomten under Baaningshus skal vel afgræftes og Madjorden derfra bortføres;
- c. Baaningshuset skal staa paa Undermur eller Pillarer af mindst 3 Decimeters Høide over det omgivende Jordsmøn;
- d. I Baaningshus skal Gulvet i 1ste Etage være dobbelt eller paa anden Maade gjort forsvaerlig tæt;
- e. Ethvert Beboelsesrum skal gives en Høide af mindst 2,40 Meter fra Gulv til Loft, være forsynet med mindst 1 Vindu af mindst 1 Meters Bredde og 1 Meters Høide.
- f. I ethvert Beboelsesværelse skal mindst et Vindu være saaledes indrettet, at det med Lethed kan aabnes.

Naar Nogen agter at flytte eller opføre Husebygninger, har han derom at gjøre Anmeldelse til Sundhedskommissionens nærmeste Medlem, der skal gjøre ham bekendt med disse Forskrifter.

§ 2. Hvor Røgeovn benyttes i Beboelsesrum, skal Røg og Damp bortledes gennem en over Røgeovnen anbragt Hætte, hvis Ovnen ikke er anbragt i Peis, saa Røg og Damp direkte ledes op i Røgen.

§ 3. For hvert Værelse skal der indrettes et Privet. Dette skal tømmes saa ofte, at Overfyldning ikke finder Sted, samt for-

5 Mai. øvrigt saa ofte Sundhedskommissionen ellers maatte finde det paa-krævet, og skal der ved jævnlig Paafylldning af Jord, Afse eller deslige sørges for at der opstaar saa liden Stank som muligt.

§ 4. FINDER Sundhedskommissionen beboet Hus eller Forsamlingsrum at være skadeligt for Sundheden paa Grund af Mangel paa Lys eller Luft, ved Overfyldning af Mennesker eller paa Grund af Tugtighed, Urenslighed etc., kan den forbyde Husets eller Rum-
mets Benyttelse, indtil de foresundne Mangler er afhjulpne.

§ 5. Brønd, Optomme eller Bæk, hvorfra Mad- eller Drikke-
vand tages, skal holdes rene og være fri for Tilflugt fra Udhush, Binger og Jordbund, som er forurenset ved Oplag af Gjødsel, Affald eller paa anden Maade.

§ 6. Til Bæk, aaben Grøft eller Rende, hvorfra Drikke-
vand tages, maa ikke uden Sundhedskommissionens Tilladelse gives Afsløb for Substanter, der frembringer Stank eller er farlige for Sundheden.

§ 7. Heste, Kjør, Svin, Faar og Gjeder maa ikke huses i eller under Baaningshus og Høns ikke have Tilhold i Beboelsesrum. Svinehold maa kun finde Sted i egne dertil indrettede og fra Baaningshuset adskilte Svinestier. Disse maa ikke findes nærmere Brønd, hvorfra Drikkevand tages, end 5 Meter og skulle holdes tilbørlig tørre og rene, saa at al Stank saavidt muligt fjernes.

§ 8. Affald fra Slagterier, Garverier og lignende skal ikke henkastes eller blive liggende i Haug nærmere Hovedvei eller beboet Hus end 30 Meter.

§ 9. Lagring af Gjødningsstoffer skal ikke finde Sted nær-
mere beboet Hus eller Hovedvei end 20 Meter og maa altid være ordentlig tilbækket, saa at al Stank saavidt muligt fjernes. Herfra skal dog Komposter ved Stald og Fjøs være undtagne.

§ 10. Offentlige Priveter og Pissoirer skal til enhver Tid være rene og desinficerede.

§ 11. Klæder eller andre Gjenstande, som har været benyt-
tede af Personer, der har lidt eller er døde af smitsom Sygdom deriblandt Tæring, maa ikke afhændes eller benyttes af andre, førend de ere rensede og desinficerede paa saadan Maade, som Sundheds-
kommissionen anser fyldestgørende.

§ 12. Tæringshyge maa ikke anbringes i Lægdom ligesom heller ingen maa bortfattes til Forpleining i Familier, hvor der er eller i den sidste Tid har været Tæringshyge.

§ 13. Sundhedskommissionen kan forbyde Brug og Salg af bedærvede eller for Sundheden skadelige Næringsmidler og om fornødiges paase dem tilintetgjorte paa Cierens Beforsning.

§ 14. Naar nogen Bedrift agtes sat igang, ved hvilken Stank udbredes eller giftige Gasser udvikles eller Stoffer behandles, som kan have skadelig Indflydelse paa Arbejdernes eller Omboendes Helbred, skal Planen for Anlægget forelægges Sundhedskommissionen,

finder denne, at Anlægget efter Planen vil blive farligt eller skadeligt for den offentlige Sundhed, maa ikke Anlægget sættes iværk, førend de af Sundhedskommissionen antydede Mangler ere paavist at være afhjulpne. Sundhedskommissionen har senere at føre Tilsyn med Bedriften, hvad dens Indflydelse paa de sanitære Forholdene angaar. 5 Mai.

§ 15. Sundhedskommissionens Medlemmer har at paase disse Forstrifters Overholdelse og i fornødent Fald at anmelde Misligheder for Ordføreren, der om fornødiges besørger Paatale efter Loven.

§ 16. Sundhedskommissionen kan tilstede Afvigelser fra disse Bestemmelser, hvor den finder det paatrævet af Forholdene.

Lov

8 Mai.

angaaende særegne Foranstaltninger mod tuberkulose Sygdomme.

Vi Oscar, af Guds Naade Konge til Norge og Sverige, de Gothers og Venders,

Gjøre vitterligt: at Os'er bleven forelagt det nu samlede ordentlige Storthings Beslutning af 5te April dette Aar, saalydende:

§ 1. Under denne Lovs Bestemmelser indgaar alle Sygdomme af tuberkuløs Oprindelse, forsaavidt de er forbundne med Afsondringer, der kan antages at medføre Fare for Sygdommens Udbredelse.

§ 2. Enhver Læge har, første Gang han faar under Behandling noget Tilfælde af saadan Sygdom, at give Meddelelse derom til Sundhedskommissionens Ordfører. Det samme gjælder de Tilfælde, som han allerede har under Behandling ved Lovens Skraattræden.

§ 3. Afgaar den Syge ved Døden, skal den, hvem det efter den almindelige Lovgivning paahviler at gjøre Anmeldelse om Dødsfaldet, anmelde dette for den behandlende Læge, som derpaa underretter Sundhedskommissionens Ordfører. Var den Syge ikke under Lægebehandling, sker Anmeldelsen direkte til Sundhedskommissionens Ordfører.

Ved almindelig Forfrist i Genhold til Lov af 16de Mai 1860 § 4, jfr. § 11, kan det bestemmes, at Meddelelse til Sundhedskommissionens Ordfører ogsaa skal ske, naar en Syg forandrer Bopæl, og hvem saadan Meddelelsespligt skal paahvile.

8 Mai.

Inden hvilken Frist de i denne og foregaaende Paragraf omhandlede Meddelelser skal finde Sted, fastsættes af Sundhedskommissionen.

§ 4. Er den Syge under Behandling af Læge, har denne at give Anvisning paa, hvad der ifølge Loven og forøvrigt bør iagttages for at hindre Sygdommens Udbredelse, og paa den Maade, som det enkelte Tilfældes Art eller Forholdene forøvrigt gjør paatrævet, at føre Indseende med, at hans Anvisninger i denne Henseende efterkommes.

Ser Lægen sig ikke i Stand til at bewirke de nødvendige hygieniske Foranstaltninger iværksatte paa forsvarlig Maade, har han at anmelde dette for Sundhedskommissionens Ordfører med Meddelelse for de tilstedeværende Mangler.

Lægen er paa Forespørgsel af Sundhedskommissionens Ordfører forpligtet til at meddele de fornødne Oplysninger om de ethvert Tilfælde vedrørende hygieniske Forhold.

§ 5. Hvor den Syge ikke behandles af Læge, har Sundhedskommissionens Ordfører enten selv eller ved en anden dertil antagen Læge at føre det hygieniske Tilsyn i den Udstrækning, som det enkelte Tilfældes Art og Forholdene forøvrigt gjør paatrævet.

Paa samme Maade har han overtage det hygieniske Tilsyn, hvor den behandlende Læges Anvisninger ikke efterfølges.

De Bestemmelser, som i Henhold til denne Paragraf fattes af Sundhedskommissionens Ordfører, kan fordres behandlet af Sundhedskommissionen.

§ 6. FINDER Sundhedskommissionens Ordfører, at den Syges Forhold eller Forholdene i hans Bolig giver særlig Grund til Fare for Sygdommens Overførelse til andre, har han at forelægge Sagen for Sundhedskommissionen, som fatter Bestemmelse om, hvilke Forholdsregler der skal træffes.

Derjom den Syge eller hans Omgivelser undlader at følge de af Sundhedskommissionen givne Forstrifter, og det som følge deraf viser sig umuligt at skaffe den Syge en til Modarbejdelse af Sygdommens Udbredelse nødvendig Pleie, kan Sundhedskommissionen beslutte hans Indlæggelse paa Sygehus. Dog maa Adskillelse af Vægtefolk ikke finde Sted, naar de ønske at være forenede.

§ 7. Naar en Syg er afgaaet ved Døden eller forandrer Bopæl, skal der i den Udstrækning, som efter Omstændighederne ansees fornøden, foretages Renselse af de Rum, hvori den Syge har opholdt sig, saavel som af hans efterladte Gang- og Sengklæder.

Bedkommende Rum maa ikke overlades nogen til Beboelse, før saadan Renselse er foretagen.

§ 8. Gang- og Sengklæder, der er benyttede af en Syg, maa ikke overlades andre til Eiendom eller Brug, før de er rensede paa saadan Maade, som efter Omstændighederne ansees fornøden.

De nærmere Regler om den i denne og foregaaende Paragraf 8 Mai. omhandlede Renselse fastsættes af Sundhedskommissionen.

§ 9. Personer, der lider af saadan Sygdom som i denne Lov omhandlet, maa ikke af Fattigvæsenet bortsettes i privat Forpleining uden Sundhedskommissionens Tilladelse. Fattige, lidende af saadan Sygdom, maa ikke lægges i Vægd.

Uden Sundhedskommissionens Tilladelse maa ingen af Fattigvæsenet bortsettes til nogen, inden hvis Husstand saadan Sygdom forekommer.

§ 10. Personer, der lider af saadan Sygdom som i denne Lov omhandlet, kan, naar det viser sig umuligt paa anden Maade at fjerne Fare for Sygdommens Udbredelse, af Sundhedskommissionen forbydes at deltage i Tilberedelse af Levnetsmidler bestemte til Salg saavel som at have umiddelbar Befatning med Levnetsmidlers Udsalg.

Kvinder, lidende af saadan Sygdom, kan af Sundhedskommissionen forbydes at tage Tjeneste som Ammer eller Barnepiger.

Sundhedskommissionen kan forbyde, at Mælk afhændes fra Steder, hvor Personer, der lider af saadan Sygdom som i denne Lov omhandlet, deltager i Røgt og Stel af Kjørene eller i Mælkens Behandling, naar særlig Fare for Smittes Udbredelse gennem Mælken kan antages at være forhaanden.

§ 11. Kongen eller den, han dertil bemyndiger, kan til Forebyggelse af de i nærværende Lov omhandlede Sygdommes Udbredelse, efterat Sundhedskommissionernes Udtalelser er indhente, fastsætte almindelige Bestemmelser for:

- a. Værksteder, Fabrikker, Kontorer, Butikker og andre lukkede Rum, hvori andre end de til Husstanden hørende Personer samtidig og stadig har Arbejde;
- b. Hoteller, Sanatorier og private Boliger, hvis Indehavere gjør sig en Næringsvei af at modtage Fremmede i Logis;
- c. Forsamlingslokaler, saasom Kirker, Skoler, Kets- og Auktionslokaler, Theatre, Dansehuse, Konferti- og Foreningslokaler og lignende;
- d. andre Slags Fællesrum, for hvis Vedkommende særlige Forhold gjør sig gjældende, saasom Fængsler, Sindssygeasylter og andre Sygehuse, Skibskahytter og Lugarer, Jernbanevogne, Kaserner, Korboder og lignende.

§ 12. Kongen eller den, han dertil bemyndiger, udfærdiger de nærmere Regler om Anmeldelses- og Meddelelsespligtens Ordning og om, hvilke Indberetninger og Meddelelser Sundhedskommissionernes Ordførere og de behandlende Læger skal afgive.

De fornødne almindelige Anvisninger til Lovens Gjennemførelse gives af Medicinalstyrelsen, der ogsaa har at yde Sundhedskommissionerne og Lægerne Bistand og Raad med Hensyn til de Forholdsregler, som i forekommende Tilfælde bør tages.

8 Mai. § 13. Sundhedskommissionernes Ordførere og de af dem antagne Læger har paa Reiser, som foranlediges ved denne Lov, almindelig Skyds- og Kostholdsgodtgjørelse. Skydsgodtgjørelsen udredes af Statskassen, Kostholdsgodtgjørelsen af vedkommende Amts- eller Bykasse.

Udgifterne ved Ubemidlede Indlæggelse paa Sygehus og Forpleining udenfor Hjemmet i Genhold til § 6 udredes ligeledes af vedkommende Amts- eller Bykasse, dog saaledes, at Statskassen godtgjør $\frac{4}{10}$ deraf. Ved Beslutning af Amtstinget kan indtil en Halvpart af Amtets Udgifter overføres paa det Herred, hvor den Syge hører hjemme.

De nødvendige Desinfektionsmidler bekostes af vedkommende Amts- og Bykasse. Dog har Sanatorie-Giere og andre, der for Betaling modtager Syge, selv at bære Udgifterne herved.

§ 14. Overtrædelser af denne Lov eller de i Medhold af samme givne Bestemmelser straffes med Bøder fra 2 Kroner og paatales som Politisager.

§ 15. Denne Lov træder i Kraft den 1ste Januar 1901.

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage og bekræfte denne Beslutning som Lov under Rigets Segl.

Givet paa Stockholms Slot den 8de Mai 1900.

Under Hans Majestæts, Min naadigste Konges og Herres Gravær:

Gustaf.

(L. S.)

D. Blehr.

Lehmann.

Rettelse.

Ved Indtagelsen i Lovtidendens 1ste Afdeling No. 8 for d. A. af Rgl. Resolution af 24de Febr. 1900 angaaende Bestemmelser om Lodsafløsning og Lodsbetaling i forskjellige Farvand m. v. er efter Meddelelse fra Forsvarsdepartementet, Marinestyrelsen, ved en Misforstaaelse, som ikke skyldes Lovtidendens Redaktor, lagt til Grund et ældre Aftryk, der, forsaavidt angaar et enkelt Punkt, Lodsafløsning i Farvandet til Skien, ikke stemmer med det til Grund for Resolutionen liggende underdanigste Foredrag.

Som Følge heraf rettes herved §§ 1 og 3 under Punkt 5 i de nævnte Bestemmelser, „Farvandet til Skien“ (foran Side 95) saaledes, at de skal lyde som følger:

§ 1. Naar et for indgaaende lodsplygtigt eller dermed ligestillet Fartoi har naaet til tværs ud for Borsgrunds Toldbod, skal den Lods, som har lodjet Fartoiet did, afløses af en Lods ved Borsgrund Station, som overtager Fartoiets videre Lodsning opefter det Farvand, som fører til Skien.

Fra Fartoiet skal der derfor signaliseres efter Lods i betimelig Tid, førend Afsløringsstationen naaes.

§ 3. Hvis ingen Lods kommer tilstede ved den i § 1 nævnte Afsløringsstation, skal det være den Lods, som har lodjet Fartoiet op til denne, tilladt at lodse Fartoiet videre op efter Farvandet, om han troster sig dertil; men han tilkommer i saa Fald kun almindelige Milepenge for den Distance, han lodser det.

Udgiver: E. R. Bæghmann.

Grøndahl & Søns Bogtrykkeri.